

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 211/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Ликсаревевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милорад Бојчевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2517/2020 од 20.10.2020. године, у седници одржаној дана 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2517/2020 од 20.10.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2517/2020 од 20.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П 315/19 од 12.08.2020. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца против тужених, да се утврди да је сувласнички удео од $\frac{1}{2}$ двособног стана у ..., у улици ..., величине 63м², на кп.бр. .. уписан у ЛН број .. КО ..., над којим је решењем Основног суда у Неготину И 25/15 одређено извршење продајом за износ од 1.6000.000,00 динара својина тужиоца, са наведеним уделом, те да се истом има исплатити део цене од $\frac{1}{2}$ који је сразмеран његовом уделу у износу од 800.000,00 динара, као неоснован. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно плати износ од 162.962,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2517/2020 од 20.10.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем тужиоца на пасивну легитимацију тужених у овом случају, заправо се оспорава утврђено чињенично стање у погледу закљученог уговора о зајму између тужених, као зајмодаваца и сада пок. супруге тужиоца, као зајмопримца, и спроведеног поступка извршења ради намирења потраживања из уговора о зајму, што није разлог за одлучивање о ревизији због потребе да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, или новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине и исплате поднета је 14.06.2018. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 800.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано и новчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић